

Dankbaar gedenken wij

Betsie Vaupell-Duivelshof

weduwe van Ben Vaupell

* 10 september 1927
te De Lutte

† 21 augustus 1997
te Nieuwegein

Wij hebben afscheid van Betsie genomen op 26 augustus in de St. Antoniuskerk en haar daarna begeleid naar haar laatste rustplaats, bij haar man Ben.

Zo ineens sloeg het noodlot toe. Specialisten hebben nog uit alle macht gevochten voor haar leven. Het mocht echter niet meer baten. Noch voorzien van het H. Oliesel ging zij van ons heen. Lamgeslagen zijn wij door dit plotselinge gebeuren. Verdrietig omdat we zonder afscheidswaarden uit elkaar gerukt zijn. Wij zullen haar missen in ons midden, als een moeder, schoonmoeder; als zus-ter schoonzuster: als buurvrouw... We zullen haar missen om wat ze deed, om wie ze was. Betsie had graag mensen om zich heen. Ze had een grote interesse in een ieders wel en wee.

Ze heeft het zeker niet gemakkelijk gehad in haar leven. Ben, haar man, met wie ze zich zo verbonden voelde, moest ze reeds vroeg missen. Op een

moment, dat je samen net je nieuw leven mocht ontvangen heeft deze gebeurtenis diepe sporen in haar leven achtergelaten.

Betsie bleef achter met Paul; hun kind. Waar de één was, was ook de ander. Een intense band. Betsie was een vrouw van tijd en plaats. Alles had zo z'n vaste tijd, maar ook z'n vaste plek. Altijd was ze druk in de weer om haar "zaakjes" goed op orde te houden. Altijd alles even precies.

Haar tuin was haar trots en lag er steeds even mooi bij.

We zullen Betsie missen, ieder op onze eigen wijze. Er is een lege plek in ons midden, maar in ons hart blijft ze altijd bij ons.

*"Moeder.....Betsie, bedankt voor alles!
Moge Maria, ons aller moeder jou nu geleiden naar dat hemels oord van Licht en Liefde, waar je nu aan de zijde van Ben, mag rusten in vrede."*

Voor al uw blijken van belangstelling en meeleven danken wij u van harte.

Uit aller naam
Paul Vaupell.